

REDACȚIA

Arad, Deák Ferencz-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an . . . 20 cor.
pe 1/2 an . . . 10 .
pe 1/4 an . . . 5 .
pe 1 lună . . . 2 .
N-rii de Duminică pe an
4 coroane.

Pentru România și străinătate pe an 40 franci.
Manuscrisuri nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deák Ferencz-utca nr. 20.

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

TRIPLA-ALIANȚĂ ȘI MAGHIARI.

În numărul de Vineri și Sâmbătă al ziarului său, dl Vészi József, care la Budapesta e considerat drept urmaș al lui Falk Miksa, se ocupă de politica mare, cum o numește, adică *externă* pe care — *n'o fac Ungurii!* Le și împuță că atât în urma relațiilor cu Austria, relații care au adus cu sine ca politica externă s-o facă ca-1 de peste Leitha, de ani întregi în Ungaria nimeni nu-și mai bate capul cu afaceri externe, internaționale, așa că în cele din urmă Ungurii își perd până și priceperea pentru acest soi de politică.

Măcar că odată politica mare a monarhiei un Ungur a făcut-o: contele Andrássy! El a încheiat și tripla alianță.

Și totuși ce văzurăm, chiar cu ocazia dezbaterilor recente din Delegațiune? Ca reprezentanții opoziției maghiare, între ei clericalul conte Zichy János, combat tripla alianță. Și să se noteze că în Delegațiune nu e reprezentat cel mai puternic partid opozițional: kossuthiștii, cari nu odată și-au arătat preferențele pentru Franca și au un adevărat cult pentru tot ce este — anti-german. Ear cum tripla alianță este operă indeosebi germană, fără îndoială că ar combate-o strânic în Delegațiune, după-cum nu odată au osândit-o și în Dieta.

Ceea ce confirmă scrisorile lui Vészi.

Intr'adevăr, dacă s'ar face între Unguri un plebiscit pe tema, ce vor? armată independentă și ori ce legătură cu Austria și tripla alianță să fie ruptă, ori menținerea stării actuale, sigur că o majoritate covârșitoare s'ar obține pentru schimbarea lucrurilor.

Nemulțumirea Ungurilor e că atât armata comună cât și alipirea la tripla alianță costă grozav de mult. Dacă s'ar admite politica așa zisă a „liberei mâni”, să nu fie adică statul legat de nimeni, ci să se alipească, incidental unde-i convine, din timp în timp, n'ar trebui să purtăm poveri așa mari. Am puté, mai presus de toate, obține în stânga și dreapta, concesii economice mai favorabile, ear nu ca acum, când economicește Germania ne pune pe aceeași seară ca și pe alte state, neînglodată la tripla alianță.

Cu alte cuvinte: nici față de Germania n'avem atâta trecere, în cât să ne acorde favoruri, și nici față de alte state nu impunem în măsura jertfelor militare ce facem. Recom-pensa economică nu e în raport drept cu jertfele economice!

Adevărat că Széll Kálmán chiar în ședința de Sâmbătă a Delegațiunilor a ținut un remarcabil discurs, în care a apărut cu mult brio opera lui Deák și Andrássy, căci Ungaria acestora are a le mulțumi că se află în tripla alianță. A arătat indeosebi un lucru: nu după folosul ce aduce anual trebuie a se judeca o astfel de alianță, ci peste tot, ce s'ar risca, la ce perderi ne-am expune la un moment dat, de conflagrațiuni internaționale, dacă n'am avé garanții ca cele asigurate în tripla alianță, și chiar economicește, la câte fluctuațiuni n'ar fi expusă țeara, pe când

asa dezvoltarea economică și creșterea creditului merg cu pași regulați.

Argumentarea aceasta a fost de altfel și un răspuns la un pasagiul al vorbirii contelui Bülow, care spusese că tripla alianță nu mai corespunde unei necesități atât de urgente ca pe vremea când s'a încheiat. Atunci adică era, așa zicând, mai mult material posibil în aier, ca acum, când și dubla alianță tot scop pacific urmărește, ceea-ce nu vrea să însemneze însă că tripla alianță n'ar avea aceiași valoare ca atunci.

Din vorbirea rostită de Széll și articolele recente din „Budapesti Napló” trebuie să reținem încă următoarele: Széll a apărut tripla alianță împotriva celor mai neaoși maghiari, pe când d-lui Vészi i-a scăpat afirmarea că naționalitățile sunt contra triplei alianțe. Să ne dea însă d-l Vészi voie să-i amintim, că Românii în conferința națională dela 1890 au manifestat simpatia lor pentru această alianță, ear cât despre Sași, earași se știe că sunt aderenți ai triplei alianțe.

Am ținut să constatăm aceasta, în interesul adevărului... În politica mare, când vorba-i de apărarea țării ori garantarea integrității statului, ori care ar fi nemulțumirile interne, Românii vor sta alături de bărbaii de stat cari străjuesc la interesele suveranoare ale patriei. Vorba e numai ca opoziții maghiari să nu facă greutăți.

M. Sa despre tunurile cele noi. Ținând cerce după prânzul delegațional, M. Sa a vorbit cu Miklós Ödön, căruia i-a zis:

— Nu țin prea mult discuțiunile din Delegațiune?

— Sunt lucruri importante la ordinea zilei. De pildă tunurile noi.

— Am așteptat patru ani cu ele. Nu se poate să mai amânăm. Chiar și statele mici au introdus tunurile noi.

În decursul convorbirii M. Sa a mai adăugat că deși vor fi cheltuieli cu noile tunuri, totuși putem fi liniștiți și mulțumiți.

Școlile de stat.

Halász Ferencz, șef de secție în ministerul instrucțiunii publice a scos de sub tipar o interesantă carte în care dă seamă despre mersul învățământului în școlile de stat.

Din cartea aceasta vedem că prima școală de stat s'a ridicat la 1874. La 1893 Dieta invită deja pe ministrul Csáky să înființeze 400 de școli elementare de stat. Bine înțeles, că dela 1874 și până la 1893 guvernele cari s'au succedat mai întemeiaseră deja sute de școli.

La 1897 se decretează înființarea a 1000 școli elementare de stat.

Vedem deci, că Wlassics este cel care mai ales a contribuit la sporirea acestor școli, așa că cu începutul anului viitor școlar vor fi 1858 școli de stat cu 4000 învățători. Când a venit Wlassics în capul acestui departament erau 882 școli cu 1668 învățători. Cele 400 votate la 1893 mare parte sub dînsul s'au înființat ear din 1000 dela mileniu de asemenea s'au ridicat multe și treptat se vor înființa toate.

Tot din cartea lui Halász vedem progresul maghiarizării în jurul capitalei. Nu e mulțumitor, zice Halász. Pentru-că la Bekás-Megyes, lângă Pesta, dintre 2029 Nemți numai 792 vorbesc ungurește și numai 1384 scriu și cetesc; la Duna-Bogdány dintre 3231 numai 1641 știu ungurește, ear carte știu abia 2031. La Szentkereszt dintre 1049 Slovaci ungurește știu numai 276; la Szt.-László dintre 700 Slovaci știu ungurește 108 și așa mai departe chiar în apropiere de capitală merge greu.

Apponyi la Jászberény.

Duminecă contele Apponyi, președintele Dietei, însoțit de numeroși deputați, a fost la Jászberény, unde înaintea alegătorilor săi a rostit o mare vorbire, spuzându-și părerea asupra tuturor chestiunilor mai importante cari preocupă opinia publică a țării.

A vorbit cu atâta franchețe și susținând în toate fără înconjur și reserve punctul de vedere al Ungurilor, în cât până și zările opoziționale îl preamăresc.

S'a rostit mai înainte de toate asupra *transacțiunii cu Austria*, spunând că aceasta numai așa se poate încheia, dacă interesele economice ale țării nu vor fi cătuși de puțin știrbite. Tot așa, să nu li-se aducă scădere nici intereselor industriale și comerciale ale țării. A zis, între altele:

„După-cum din punct de vedere al dreptului comun legătura cu celelalte țări de sub sceptrul M. Sale nu se poate închipui decât cu scoaterea în relief a suveranității Țării Ungurești, tot așa și pe teren economic transacțiunea cu celelalte țări ale M. Sale e cu puțință numai prin recunoașterea tendințelor independenței organismului economic maghiar”!

A asigurat apoi că nici nu se va face transacțiunea decât pe aceste baze. Pentru altfel de transacțiune, de cari independenții s'au temut, nu s'ar găsi majoritate, nici chiar cu alegere după sistemul trecut (banffyian!).

Privitor la *militarism*, a accentuat greutățile mari ce suportăm și a zis că trebuie să fie un hotar peste care nu se va trece cu cererile și votările sumelor necesare armatei, căci epuizarea forțelor — ea brațe și bani — n'ar duce decât la o totală ruină. Numai în raport cu numărul și starea materială a populațiunii se pot face jertfe pentru miliție.

A mărturisit că guvernul lupta cu greutăți, dar acestea urmează din caracterul situației și nici un alt guvern nu le-ar fi putut ocoli. Dînsul va ajuta însă guvernul să treacă peste greutăți și astfel să corespundă așteptărilor țării.

Dupa vorbire, care a fost primită cu mare însuflețire, s'a dat un banchet de 2000 tacamuri, la care s'au rostit numeroase toast.

Povestea lupului și mielului.

D-nii Ioan și Vasile Beleş după ce s'au văzut pricopsiți mai ales în urma luptelor ce noi am purtat, căci noi am ales pe Episcopul Goldiș și vicarul Mangra formal s'a expus pentru-ca dl Vasile să ajungă protopop în Arad, nu se mulțumesc să trăiască în pace și să beneficieze de poziția ce li-a căzut în poală, ci vor să fie potenți în ale afacerilor bisericesti. Francmasonul vrea să ajungă „nagy meșter” peste eparchia Aradului, dacă în lojă e numai — codaș.

S'a apucat deci de — politică mare, căci baba așa numește intriga ordinară. Și haide pela redacții și pune-te și denunță că nu poate fi episcop român un bărbat care a făcut politică națională.

Dacă ar fi însă numai atât. Dar nu: tovarășia galo-beleşiano-hamziană nu se mulțumește că a reușit să însereze în „P. Lloyd” această acuză gravă la adresa vicarului Mangra, ci merge cu îndrăzneala și mai departe. Zice că noi agităm și fanatisăm. Mitropolitul Mețianu a fost condus de cele mai nevinovate intenții când nu a venit să presedieze alegerea, ci *facându-ne cheltuieli de 4000 coroane*, a amânat alegerea și pentru liniștirea spiritelor s'a dus la Pesta să solicite plasarea de articole, ba l-a băgat în cheltuieli și pe Prea Cuviosul Ignatie, care numai visite pela *volontari* mai n'a vizat...

Vinovați suntem numai noi, cari strigăm că mitropolitul s'a pus d'asupra legii, cari protestăm că dreptul sfânt garantat Sinodului în Statutul Organic a devenit marfă asupra căreia se preocupă.

Nu ei terorizează, cari spun: nu-i permis să fie Mangra episcop și au afirmat neadevăruri — numai cu scop de cortesiire — încât i-a desmintit și dl comite suprem, ci „Tribuna Poporului” terorizează, care demaschează uneltirile condamnabile.

Asta-i curat povestea cu lupul care pretindea că mielul dela vale îi tulbură apa.

Ce fac însă păstorii când lupii s'apropie de stână? Li ia cu sgomot și dacă vre-unul mai colțos sare chiar între oi, s'adună toți să apere avutul de fiara răpitoare.

Strănge-se-vor deci cu tărie și dragoste și membrii Sinodului să răspingă lupii noștri cari de altfel sunt numai niște babe, și prin votul dat să statueze odată și pentru totdeauna că mitra, episcopoească nu se câștigă prin vicleșug și prin minciună, că la alegerea bisericăască trebuie să învingă nu niște gură cască, ci bărbaii și caracterele leale, că în biserică alegerile le determină interesul obștesc, ear nu specula...

Di Ioan Beleş poate fi supărat cât îi place că pe ginerele său Români nu l'au ales fisc comitatens, după-cum nu l'au creștat de altfel nici Ungurii; supărarea d-sale poate să se manifeste cât i-o plăcea în coloanele ziarului „Aradi Közlöny”; poate să se laude cât îi iartă gura că a vorbit cu mai marii țării: în Sinod știu însă toți ce valoare trebuie a se da veninului din gușă și gogoșelor din piață!

Din străinătate.

Demonstrație contra Țarului.

O telegramă din Petersburg anunță că după primirea în Kronstadt a președintelui Loubet, studenți mulți și lucrători de pela

fabrici s'au adunat la palatul de iarnă din Petersburg, unde au strigat:

— *Moarte tiranului!*... Trăiască presidentul!

Mulțimea a spart apoi ferestrele palatului și nu s'a împărățiat decât după ce au sărit asupra ei Ozații, dripind-o cu caii.

Trustul oceanului. Discuțiunile cu privire la trustul Oceanului sunt departe de a fi încetate în Anglita; publicul simte că această combinație poate avea consecințe grave, constituind o amenințare serioasă pentru preponderența maritimă a acestei țări. „Manchester Guardian”, ziar citat adesea din cauza independenței și a importanței intereselor ce reprezintă, se arată mulțumit că această chestiune a fost adusă în Camera comunelor, deși nu a condus la nici un rezultat pozitiv. Acest ziar crede că guvernul englez va interveni cu energie în afacerea aceasta și va împiedica Companiile care nu sunt încă părtașe la trust, de a fi absorbite. Ziarul „Globe” merge mai departe; el cere guvernului de a combate trusturile cu toate armele de care dispune legislațiunea engleză și nu crede că considerațiunile străine ar fi de natură să-l împiedice de la aceasta.

„In această luptă, zice citatul ziar, sperăm că nu vom imita orbește acele tradițiuni din epoca lui Cobden pe care dl Balfour pare a se rezima cu atâta afecțiune. Noile metode de atac necesitează mijloace noi de apărare, sau, dacă vom, întoarcerea la doctrinele vechi și uzate. Nu putem preda comerțului țării noastre capitaliștilor străini pentru cuvântul că altă dată am prosperat sub regimul liberului schimb”.

Loubet în Danemarca. La 25 c. presidentul Republicii Franceze a sosit pe încreșătorul „Cassini” în portul dela København. Regele, fiul său principele moștenitor, prințul Waldemar, Herald și Ioan s'au dus pe vapor și au salutată pe Loubet. Primit în castel, președintele a fost obiectul celor mai reverențioase atențiuni. S'a dat un prânz în onoarea lui; regele a ținut un toast arătând bucuria ce simte. Loubet a mulțumit încântat.

Sentața în procesul Alavanti. Este următoarea: George Strk, care a ajutat pe Alavanti în expediția sa tragică, 15 ani robie, Paul Verner și Francisc Samotny câte 3 ani robie. Patru finanți și comandantul pompierilor din Sabat câte 7 ani robie, iar ceilalți pompieri au fost osândiți la câte 5 ani robie de tribunalul din Belgrad. Sentața s'a adus Sâmbătă.

Olanda — republică. „Swjet”, ziar din Moscova, publică din sorginte autentică știrea, că pe când regina Vilhelmina a Olandei era bolnavă, încât erau temeri de o catastrofă, bărbatul de stat marcanți al țării au ținut sfat și unanim au hotărât că la caz dacă regina moare, vor proclama republică. Olandezii țin adică mult la independența lor și nu ar voi să aibă domnitor pe un mare duce german, temându-se că acesta i-ar aservi Hohenzollernilor.

Pacea țării în primejdie!

Szell primul ministru al țării, nu s'a gândit, desigur, că pacea țării depinde dela alegerea episcopului din Arad.

Dacă se va alege și întâri adică dl Mangra, gata-i pacea. Singurul mijloc deci pentru a se menține echilibrul actual este ca episcop să fie făcut — dl Hamsea.

Așa glăsuiesc babele, așa au scris în „Pester Lloyd”. Vă închipuiți spaima în cercurile înalte. Ele nici nu vor fi visat de primejdia asta, ci se vor fi gândit la reînnoirea triplet alianței, la chestiile din Delegațiuni, la înnoirea transacțiunilor. Ce noroc, pentru țară, că mai are și p'un Beles János, care vezi d-ta, a descoperit el primejdia și i-a trimis repede magnatului Galu să „plaseze” precumcă: „alegerea lui Mangra ar tulbura nu numai pacea episcopiei, ci a țării întregi”!

Colosal! Așa cap mai înțeleg și eu. Beles János și a greșit cariera: nu avocat ori notar public trebuia să se facă, ci să se fi dedicat diplomației! Ajungea — mare cancelar.

Dacă Mangra nainte d'a fi ales este prezentat ca primejdie pentru pacea „țării întregi”, nu ne îndoiim, că ajungând în scaun, o să fie primejdie pentru — Europa și jur! Dl Beles e capabil să jure, că așa și nu altfel sunt lucrurile.

De ce să-i faci: cap diplomatic, nu bostan.

NOUTĂȚI.

ARAD, 27 Maiu n. 1902.

Englezii în Arad. Azi au sosit la Arad, venind dela Timișoara, Englezii cari cutieră țeara pentru a studia relațiunile ei economice. La gara din Arad i-au primit Reuniunea Economică din comitat, în frunte cu presidentul ei Vasarhelyi László. Englezii vor depune o coroană la statua reginei Eli-

sabeta (în grădina palatului comitatens) și alta la statua martirilor de pe pieața Libertății. Vor visita apoi ce este de văzut în oraș.

Vagoane cu motor. În sedința ce a ținut Duminecă direcția căilor ferate Arad-Csaradi, s'a hotărât a se introduce pe liniile Arad-Mezöhegyes și Gurahonez și Brad tren compus din vagoane cu motor. Comunicarea aceasta se va introduce chiar până în oraș, pe piața Libertății. Vom scăpa astfel de tramvaiul plicticos și peste tot, călătorilor li se va face o mare înlesnire.

Comitatul lui Kossuth contra Kossuth! Sub acest titlu ziarele kossuthiste scriu cu mult amar că cei din comitatul Zemplén nu s'au arătat vrednici de Kossuth, fiul aceluși comitat. S'a propus adică în congregație să se serbeze a 100 aniversare a nașterii lui Kossuth Lajos, dar propunerea a fost respinsă. Tot așa s'a respins înainte cu câțiva ani propunerea ca să i-se ridice lui Kossuth o statuie în comuna sa natală.

Patru sentențe de moarte prin streang a pronunțat zilele trecute tribunalul din Biserica albă în procesul pertractat în fața curții cu jurați contra ucigașilor din Solcița (c. Timiș) cari au omorât și jefuit în 15 Noiembrie anul trecut pe comerciantul Costa Gergici și soția. Pertractarea a ținut 6 zile și au fost ascultați peste 100 de martori. Toți patru acușarii principali au negat faptul. Jurații i-au declarat pe toți patru de vinovați și tribunalul i-a osândit la moarte prin streang.

Obiceiuri muscălești. Privitor la cele ce au precedat atentatul contra guvernatorului Vilnei, se scriu următoarele: Generalul Wahl era la teatru; sub durată reprezentățiunii s'au aruncat însă dela galerie avizuri al căror text liberal n'a plăcut guvernorului. A ordonat deci poliștii să prindă pe toți câți erau la galerie și trage-le cu gârbașul, fle-căruia că a putut să supoarte. Intre cei bătuți astfel, cu asistență medicală de altfel, a fost și tânărul care apoi din răsunare a comis mai târziu atentatul.

Catastrofa dela Martinea. Vestile ce mai sosesc de pe insula Martinica ne prezintă un spăimântător tablou. Cenușa acopere încă în pățuri groase pământul și cadavrele încă tot zac neînmormântate. Aerul e infect și e imposibil ca în oraș să stea o ființă vie. La dispoziția guvernului insulei în jurul vulcanului circulă mereu poliștii călări cari anunță probabilitatea erupțiilor. Ruinele caselor încă tot afumă. Cadavrele cari zac pe străde nu s'au carbonizat după cum spuneau primele știri. Cea mai mare parte din cadavre zace cu

fața pe pământ. În mormântul catastrofel oamenilor desperați și-au acoperit fața cu mâinile ca să se apere de gazele ucigătoare. Și așa au murit aproape toți. Fiindcă încă tot se pot teme de noi erupțiuni, au rechemat miliția care era trimisă în St. Pierre. E o liniște mormentală în întregul oraș, întreruptă numai de tunetul vulcanului. În intervale scurte se ridică în înălțime nori de fum, care apoi ușor se împrăștie căzând pe pământ ca cenușa.

Nu corespunde adevărului știrea scrisă mai demult, că au fost înmormântate 6000 cadavre.

Nu e adevărat nici aceea că sunt acoperite cadavrele cu cenușă. Lava nu a ajuns până la oraș. Numai la poalele vulcanului se află lavă în cantitate mai mare din care din când în când ies flacări.

Intre oamenii perși în St. Pierre e și un pictor originar din Viena cu numele Paul Merwart, care trăia deja de mai mulți ani în Paris și din încredințarea guvernului francez s'a dus pe coloniile franceze din America-centrală, ca acolo să facă schișă. Nefericitul artist în 5 Maiu a urcat muntele Mont-Pelee așadar cu puțin înaintea catastrofel și despre această excursiune a scris o interesantă epistolă fratelui său care le cunoște la Viena. Cam deodată cu scrișoarea aceasta a sosit și știrea că Paul Merwart e între cei morți.

Afacerea Crawfordt-Humbert. Se spune că d-na Humbert ar fi la Paris.

Capitala Franței ar fi rămas orașul cel mai potrivit pentru eschivarea pușgărilor.

Dar această afirmare nu merită la credere. D-na Humbert a fost văzută acum la Londra, Viena, Marsilia, etc.

Judecătorul Leydet a luat interogatoriul lui Parmentier.

Aceasta ar fi fost complet mistificat. A corespondat 18 ani cu preținșii frați Crawfordt și a vorbit de nenumărate ori cu Henri Crawfordt!

Intrebarea e: cine juca rolul acestuia? Mare parte din sumele excoacate de soții Humbert au fost plasate în palate, mobile, tablouri, haine, etc.

Casa Revillon din Paris a fost însărcinată să vîndă garderoba d-nei Humbert.

Trăsurile și caii se vor vinde pu licitație.

Mobilierul, tablourile și operele de artă vor fi vîndute la galeria Georges Petit la hotelul Drouot.

După cum se vede creditorii nu vor pierde totul.

Esecutarea lui Balmosev. Serie din St. Petersburg că esecutarea lui Balmosev, ucigașul lui Sipiagin, s'întimplat între zidurile cetății Schlüsselburg.

D O R.

Azi dorul meu, ca leul în robie,
Turbat isbește-și ghiarele în fere...
De glasul lui cuprins de grea mânie
Liniștea-mi azi cutremurată pere...

Nădejdea blândă — fuge năspăimântată
Sfioasă de aștept mai încerca norocul:
Turbat ce e, s'o spintece se gată,
S'a ostenit să-l mai privească jocul.

Și ride-n jurul gloata adunată,
El mistuit de risul ei se simte...
Nebun să sară pentru o bucată?
I-s'a urit de cercurile strimte...!

Și lăntuit de patimile grele,
Și întristat de cruda înrobire,
Le scutură a lanțurilor fere
Ce li lipsesc de alui nemărginire.

Ah! Când o fi deschisă ear odată
Pe un minut a mântuirii cale?
Ca să-și sugrume paza îngâmfată,
Rumpându-și negre lanțurile sale?...

Alexandru Aciu.

CLEOPATRA.

ROMAN

74

HAGGARD RIDER.

Traducere de Hero.

— Fugă Antonius, fugă! strigă servitorul lui Eros, care rămase singur lângă el. Fugă înainte de te-ar țări ca prizonier Caesar!

Antonius se întoarse și cu un oftat amar o luă la fugă. Eu eram cu el și când intrăram pe poarta din Canabos, unde sta mult popor mirat, Antonius îmi zise:

— Dute Olympus la regina și spuneți aceste:

„Antonius salută pe Cleopatra, care l'a tradat și trimite ultimul adio Cleopatrei!” Plecai dară spre criptă, ear Antonius călări spre palat. Când ajunse la criptă, sună la poartă, ear la fereastră se ivi Charmion.

— Deschide! îi strigai.
Deschise.

— Ce veste Harmachis? întrebă șoptind.

— Se apropie sfârșitul la toate, Charmion. Antonius a fugit.

— Bine răspunde Charmion. — Și așa sunt deja obosiți.

Cleopatra ședea pe somiera aurită.

— Vorbește, omule! îmi strigă.

— Antonius a fugit, armata îi s'a împrăștiat, Caesar se apropie. Marele Antonius îi trimite Cleopatrei salutări, ultimul

adio. Salutări îi trimite Cleopatrei, care l'a tradat, și ultimul adio!

— Minciună, tipă regina. — Nu l'am tradat!... Olympus dute, grăbește la Antonius, și du-l răspunsul acesta:

„Cleopatra trimite lui Antonius, pe care nu l'a tradat, salutări și ultimul adio. Cleopatra nu mai este!”

Eu plecai aducându-mi astfel planul la îndeplinire.

Pe Antonius îl găsi în sala de slăbăstru, umblând în sus și în jos, gesticulând cu mâinile spre cer. Cu el era Eros, căci dintre toți servitorii lui numai el îi rămăsese credincios.

— Banul meu domn, Antonius, îi zisei, — Stăpâna Egiptului îți trimite ultimul adio. Stăpâna Egiptului a murit prin propria ei mână.

— A murit! a murit! șopti Antonius. — Stăpâna Egiptului a murit? Și această ființă strălucită e deja prada vermilor?... Ah, ce femeie a fost ea! Inima mea și acum sboară spre ea. Și la sfârșit ea să mă întrecă, pe mine, care am fost atât de mare? Să fiu eu atât de mic încât o femeie să aibă mai mult curaj; să-l urmez?...

Eros tu mă iubești din copilăria ta... Îți aduci aminte cum te-am găsit aproape mort de foame în pustie și te-am făcut bogat, dându-ți loc și averi? Acum vino și răsplătește-mă. Trageți sabia și fă sfârșit chinurilor lui Antonius.

— Ah, domnul meu, zise grecul, — n'o pot face. Cum să-l iau viața zeescului Antonius?

— Nu-mi refuza, Eros. Prin ultima

pornacă, sau pleacă și lasă-mă de tot singur! Să nu ți mai văd fața, slugă necredincioasă.

La acestea Eros își scoase sabia, și Antonius îngenunche înaintea lui și-și acoperi peptul îndreptându și ochii spre el. Dar Eros cu strigătul: N'o pot face, n'o pot face! își înfipse sabia în inima-l propriu și căzu mort.

Antonius se ridică și-l privi.

— Vez', Eros, ai făcut o faptă nobilă. Mai mare ești tu decât mine; dar am vădit dela tine.

Îngenunche și-l sărută.

Pe urmă se ridică repede, smulse sabia din inima lui Eros, și-o înfipse în pieptul său și căzu pe pat gemând.

— Ah Olympus, strigă el, — chinul acesta e mai mare, decât să-l pot suporta! Om rău mă Olympus!

Dar mă cuprinsese mila și nu-l puteam împlini dorința.

Îi scosei sabia din rană, oprii sânge și strigai celor cari se îngrămădeau să vadă pe Antonius murind: să o cheme! Atua, care era în locuința mea de sub poartă palatului. Bătrâna veni aducând erburile de decătoare și dătoare de viață. Pe atunci le dădă lui Antonius să le bea. Atua porunci să se grăbească pe cât o pot picioarele ei bătrâne, să meargă la Cleopatra și s'o înștiințeze despre starea lui Antonius.

Atua plecă, și se întoarse nu puțin mult, zicând, că regina mai trăiește și cheamă pe Antonius, ca să moară în brațele ei. Cu ea veni și Diomedes.

La actul executării care a fost indeplinit de căraul Varșoviei, a luat parte numai puțină miliție. Ucigașul a pășit fără frică la spânzurătoare. Ultimele-i cuvinte au fost următoarele:

„Mor cu plăcere. Mi-am împlinit datoria!”

Atentatorul a fost om de tot tiner, s'a născut în 1881, comuna Pinedsa în guvernamentul Arhangelsk. La întrebarea că nu dorește să ceară grație dela țarui, a răspuns negativ.

Pentru aceia mamă-sa care a grăbit la St.-Petersburg, să-și mai vadă odată fiul, înaintase țarului petiție de grațiere, țarul însă a răspuns-o. Sentința tribunalului militar ar fi trebuit să o iscalească marele duce Vladimir, guvernatorul militar a St.-Petersburgului, diavolul însă, ca să înconjure aceasta, a plecat pentru 48 ore din St.-Petersburg și în locul lui a iscalit sentința generalul Rehbindes.

Petrecere. Invitare la producțiunea musicală teatrală ce se va arăta în ziua ss. Constantin și Elena 21 Maiu v. 1902, în Hotelul „Central” din Brad. Venitul e destinat pentru fondul corului elevilor dela gimnasiul rom. gr.-or. din Brad. Intrarea: loc I. 1 cor. 60 fl., loc II. 1 cor. 40 fl., loc III. 1 cor. Inceputul la 8 oare seara. Comitetul Dr. Pavel Opișea, Dr. Ioan Radu, Mihail Stoia, Ioan Birna.

Programa. I. 1. a) „Imn ocașional” de T. Popoviciu; b) „Drapelul școalelor”, de Musicescu, executate de corul gimnasiului. 2. „Visul meu”, romanță solo, executat de... cu acompaniament de violină. 3. „Țiganka”, de T. Popoviciu, corul gimn. 4. „Carul cu boi”, de T. Popoviciu, corul gimnastiei.

II. *Palăria Ciasornicarului*. Comedie într'un act, localizată de A. G. N. Persoanele: Cornel Argintean de Dr. Ioan Radu, Ștefanis, soția lui d-na M. Stoia, lăncu de M. Stoia, Ana, camerieră d-șoara V. Rimbaș, Ciasornicarul de Dr. P. Opișea, Die, servitor de I. Birna, Un portar *.

Felurimi.

Impărați poligloti. Frideric Barroessa vorbea limba germană, latină, franceză, brabantă, greacă și lombardică. Impăratul Maximilian vorbea opt limbi, și Carol V zise odată: „Eu vorbesc cu papa în limba italiană, spaniolă cu regina Iohanna, mama mea — engleză cu regina Catharina, mătușa mea — flandeză cu prieteni mei, franceză cu mine însumi și germană cu caii mei”.

Când Antonius le auzi acestea, i se întoarse puterile, căci se bucura să mai vadă odată fața Cleopatrei. Chema dară pe selavi, cari pândeau moartea marelui bărbat, și cu mare ostentație îi duseră înaintea mauseoleului.

Cleopatra temându-se de trădare nu mai voi să deschidă ușa. Lăsă dară o frânghie pe fereastră, pe care noi o legăram de talia lui Antonius. Pe urmă Cleopatra, care între acestea plângea mereu cu amar, împreună cu Iras și Charmion, începură să tragă frânghia, cum putură ear noi îi împingeam de jos, până Antonius în agonie plutea în aer, gemând de chinuri, ear sângele îi curgea din rană.

De două-ori era aproape să cadă; dar Cleopatra luptându-se cu puterea amorului și a desperării, atâta îi ținu până îi trase înăuntru pe fereastră. Toți cari erau de față la scena feroasă plângeau și și băteau peptul, afară de Charmion și cu mine.

Când Antonius era înăuntru, lăsară din nou frânghia în jos, și eu, cu ajutorul Charmionei, îi tăiai în criță, trăgând după mine și frânghia.

Antonius zăcea deja pe patul surit al Cleopatrei; ear ea cu sinul desvilit, cu fața scaldată în lacrimi și cu p-rul resărat pe corpul rănitului, îngeunchea lângă el sărutându-l și stergându-i sângele ce-i picura din rană, cu hainele și părul ei.

Și lasă să descriu spre rușinea-mi proprie: cum stam și o priveam pe Cleopatra, mi se redeșteptă amorul vechi, și inima-mi fu cuprinsă de o gelozie nebună, căci deși am putut să-i nimicesc pe amândoi, amorul lor nu l'am putut nimici.

Garderobă abundanță. Cea mai mare garderobă o avea Elisabeta, mătușa împăratului de Rusia, Petru la III-lea. Între lucrurile rămase de ea, s'a găsit 15,360 rochii, cari cea mai mare parte erau nepurtate, două lăzi mari, cu ciorapi de mătase, alte două cu panglici, câte-va mii perechi de ghete și pantofi. Ea iubea găteli și dantelele atât de mult, încât lasă să i-să facă un catalog, anume pentru garderoba ei. După moartea ei s'a găsit prenotate 7000 modele de mantile moderne pe vremea aceea.

Răspuns potrivit. „N'ai în vinele d-tale nici o picătură de sânge d'al lui Napoleon cel Mare!” zise într-o zi mohoritul bătrân Jerome, către nepotul său, împăratul Napoleon al II-lea.

„Tot atât cât D-Ta”, răspunse Louis Napoleon, „la tot cazul însă am întreaga familie pe capul meu”.

După cum o ia. Un soldat polon, în războiul dela Grafelotte, văzu cum un glonț de tun reteză capul camaradului său din stânga. Câte-va minute după aceea, un glonț de pușcă zdrobi degetul cel mic, al camaradului său din dreapta, acesta un compatriot al lui — aruncându-și arma jos, și începu să se vaite de durere. Atunci polonul strigă necăjit: „Nu ține rușine să te vaiți ca o babă! Nu vezi că lui Franz Natuzek, un glonț de tun i-a retezat capul — și nu zice nimic!”

Cele mai mari ruine de pe lume se află pe insula Ceylon, în locul unde a fost odinioară vechea Anaradhapura. Ruinele zac în centrul țerei Bășilor și sunt în depărtări de câte 120 chm. de locurile împopulate. Călătoria într-acolo, e foarte anevoioasă — o parte o faci printre plantații de tel și cacao, a doua te conduce prin păduri seculare, pline de paseri multicolore admirabile, maimuțe și șerpi, abstragând dela moschitos și micile lipitori, cari cad de pe pomi, încomodând astfel într'un mod de necrezut, pe locuitorii Ceylonului.

În apropierea ruinelor se află Royl-Rest-House, o mică colibă surpată, prin care se preumblă cârduri de cloaști și șopârle. Ruinele dela Anaradhapura, cu o extensiune de 41 chm. pătrați — și încă nu s'a descoperit tot, ceea-ce forma odată marile orașe. S'a aflat însă palate și temple, cari sunt vechi de peste 2000 de ani. Cea mai durabilă arhitectură este marea „Dagoba”, aceasta este o clădire în forma unei cupole ce stă pe un înalt pedestal cilindric. Înălțimea totală a mării „Dagoba”, este de 75 metri, ear baza de 107 metri — aceasta este edificată din cărămidă, cari sunt strins

— Ah Antonius! scumpul meu! soțul meu! Dumnezeu meu! se văra Cleopatra. — Neîndurata Antonius! Ai inimă să mori și să mă lași pe mine singură aici în rușine? Nu peste mult te voi urma în mormânt!.. Antonius, deșteaptă-te! deșteaptă-te!

Antonius își ridică capul și ceru vin. I-am dat și am pus ceva în el, ce îi alina durerile crâncene. Când îl beu zise Cleopatrei, să se culce lângă el și să-i strângă în brațe. Cleopatra așa și făcu.

La acestea, Antonius deveni eară bărbat căci uitându-și de miseria și chinurile proprii, îi dădu sfat pentru siguranța proprie; dar ea nu voi să asculte acestea.

— Ceasurile sunt scurte, zise ea. — Să vorbim mai bine despre dragostea noastră, care a durat atât de mult și va mai dura și dincolo de moarte... Îți mai aduci a minte de noaptea aceea, când pentru prima oară m'ai strins în brațe și m'ai numit amorul tău? Ah, noaptea fericitoare, a fost vrednic să trăim, deși sfârșitul e atât de amar!

— Da, stăpâna Egiptului, îmi aduci bine aminte și mi-s'a imprimat adânc în suflet suvenirul lor, deși norul m'a părăsit din ceasul în care m'am adăncit în amorul pentru tine, tu frumoștea lumei!.. Îmi reamintesc, atunci ai bătut mărgăritarul în jocul tău ușuratic și atunci a strigat astronomul tău ceasul: „Ceasul blăstemului lui Menka-Ra”. De atunci mereu m'ai persecutat aceste vorbe, și acum, în ultimele momente, îmi mai sună în urechi.

(Va urma).

lipite una lângă alta. În fundament se află un coridor, podit cu lespezi, lărgimea lui e de aproape 20 metri, d'alungul acestuia, ca ornamente sunt așezate statui, la distanță de câte 3 metri. Statuetele au înălțimea de 2—3 metri; cari sunt așezate cu spatele spre piramidă și reprezintă pe Sakya Mini, Budhas și alți mulți, cari au fost înaintea lor. Sculptura nu e tocmai artistică, însă e de mirat, că ce bine s'a conservat inscripțiile cari sunt pe hainele sfinților, aproape toate s'a pot citi. Numărul templelor în Anaradhapura e foarte mare — la cele mai multe conduc la sus niște scări de marmură admirabile.

Columnnele sunt de 5—6 metri înalte și destul de groase. Fiecare templu cuprinde o suprafață, în proporție destul de mică — frontul are diametru de 3 metri și adâncime de 8 metri. Templele erau așa dară edificații mici, sanctuarele cele mari erau Dogabas-urile. În centrul orașului s'a afla cel mai bătrân pom de pe lume, renumitul „Bô”, adică, smochin, care s'ar fi plantat cu 288 ani înainte de Christos. Pomul este înconjurat de o colonadă, tot așa de admirabilă, ca și acelea rămase în urma faraonilor din Egipt sau a Elinilor. Ce e mai mult de admirat, în vechiul oraș budhist, templul Izurumuniga, care stă pe un deal artificial de marmură și este tot așa de înalt și spațios ca și cea mai mare catedrală. Păreții și coperișul sunt împodobiți cu sculpturi și inscripții numeroase și în fiecare colț sunt statui uriașe. Ruinele dela Anaradhapura sunt cel puțin, tot așa de interesante ca cele după ținutul Nilului — e de mirat că până acum au fost așa de neglijate de archeologi.

CONVOCARE.

În sensul § lui 41 din statute convocăm adunarea cercului a despărțământului Timișoara al Asociațiunei pentru literatură și cultura poporului român pe 8 Iunie st. n. la 2 ore după amiază în comuna Belinț.

Obiectele adunării.

1. Deschiderea adunării prin președinte.
2. Raportul direcțiunei.
3. Censurarea socoților.
4. Citirea disertațiunilor, cari însă trebuiesc cu 3 zile înainte de adunare înaintate la președinte.
5. Stabilirea bugetului pe anul viitor.
6. Alegerea comitetului.
7. Alegerea a 2 delegați la adunarea generală a Asociațiunei.
8. Pertractarea eventualelor propuneri.

Timișoara, la 24 Maiu 1902.

Em. Ungureanu, Dr. Valeriu Mezin,
președinte. secretar.

BIBLIOGRAFIE

A apărut în tipografia noastră:

Școlarul declamator, un drăgălaș volum de versuri scrise și alese pentru școlarii și tinerii, cari declamează la examene, zile onomastice, în c-ncerte etc. de Nicu Stejărel. Preț 25 cr. (50 fl.) plus porto postal 5 fleri.

Se află de vânzare la librăria W. Krafft și la librăria Archidieceșană în Sibiu.

Poliielele cu pripelele și psalmii cel aleși ce se cântă la sărbătorile mari ce au Poliielele. Extras din cărțile bisericesti prelucrat pe seama cântăreților de strană prin Antoniu Mințan, învâțător. Preț 30 fleri plus porto 5 fleri. — Se poate procura dela Administrația ziarului „Tribuna Poporului” sau dela autor în Nagy-Szt.-Miklos (comitatul Torontal).

ULTIME ȘTIRI.

Petersburg, 27 Maiu. Poliția a descoperit o mare conspirație, care avu-se ca țintă asasinarea țarului cu privilegiul primirii lui Loubet. Conspirația i-a fost trădată lui Ostroffoff, inspector de poliție, de un bărbier, în prăvălia căruiă două indivizi suspecti își răsăseră barba și mustățile. Inspectorul de poliție a urmărit pe cei doi indivizi, casele lor le-au pus sub pază și în urmă le au făcut percheziti. S'au găsit acolo bombe bine preparate. Pe temeiul scrisorilor găsite la dâșnit au fost arestați 80 conspiratori.

Madrid, 27 Maiu. Cercetările justiției au stabilit că într'adevăr, cu ocazia încoronării regelui Alfonso XIII s'a plănuț o mare conspirație. Vinovatul principal este anarhistul Francisco Suarez, care la 1894 a și fost osândit la 6 ani temniță, deoarece-oe fusese complice în atentatul cu bombă din grădina primului ministru Canovas.

Paris, 27 Maiu. Din New-York se telegrafează: Duminică noaptea pe insula Martinica fost un mare vifor și nouă erupțiuni vulcanice. Intreaga parte apuseană a insulei este o mare de foc. Șease comune au fost nimicite, căzând jertfă 16.000 oameni. S'au cerut mijloace ca restul populațiunei să fie colonizat în altă parte căci sunt probabilități despre nimicirea întregii insule.

Bruzella, 26 Maiu. Eri a fost alegerea a jumătate din numărul deputaților. Majoritatea clericală a ieșit întărită din alegeri. Chiar aici a câștigat un mandat dela socialiști. Guvernul va avea o majoritate de 22 voturi peste numărul de 72 opozanți (liberali și socialiști).

Neapoli, 26 Maiu. Eri seară a sosit aici părechea regală, care se duce la deschiderea expoziției agricole din Palermo. Pe când trenul sta în fața gării dela Arsenal, individul Vincenzo Gueriro a aruncat cu petri asupra vagonului în care era regele și regina, spărgând însă numai geamurile. El a fost arestat. Părechea regală i-s'a făcut entusiaste ovațiuni.

Cetinge, 26 Maiu. Nunta prințului Mirco cu Natalia Constantinovich va fi la 12 Iunie. Mireasa va veni pe un vapor italian din Veneția la Antivari. Nainte de nuntă ea va primi titlul de prințesă. Martori ai ei vor fi la nuntă țarul și regele Alexandru al Serbiei, ear al mirei regele Italiei, cari vor fi numai reprezentați însă, în persoană nu vor veni la nuntă.

Red. respons. Ioan Russu Șirianu.
Editor Aurel Popovici Barcianu.

Insertiuni și reclame.

Expoziție minunată,
lucruri din Africa-de-Sud

În sala dela „Ipartestület”, Arad.

Profesoara Dr. Jolán Angyal

a stat 10 ani peste Ocean. Două ani a petrecut în Transvaal, la Crucea Rosie, de unde s'a întors în patrie aducând cu sine nu numai laude, decorațiuni, ci și o admirabilă colecție de tot felul de lucruri minunate de prin locurile pe unde a umblat și pe cari le-a studiat.

PROGRAMA:

Marți, citire despre întâmplările în călătorie.
Miercuri, despre războiul buro-englez.
Joi, despre industria și comerțul Africei-de-Sud și obiceiurile indigenilor.
Vineri, despre Țara-Focului, Patagonia, Chili, Brazilia, Uruguay, Paraguay.
Sâmbătă, despre purtarea în război a Egiptului și industria lor din Africa.
Duminică, despre industria celor cinci continente.

779 2—5

Acum a sosit din Africa-Sudică

Doamna profesoară susamintită este și o fiziognomistă, astrologă și graphologă. Citește din față și palmă. Spiritistul găsește în tr'nsa un bun mediu.

Expoziția e deschisă dim. dela orele 9 până seara la 9.

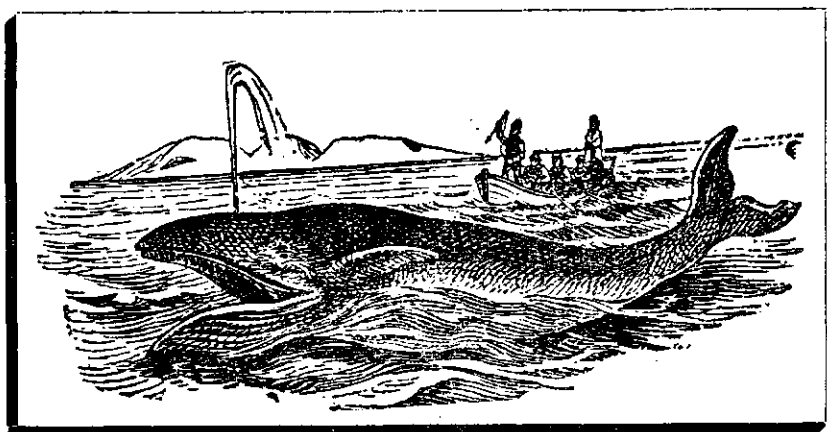
Prețul de intrare 1 coroană. — Pentru copii și elevi sub conducerea profesorilor lor 30 fleri.

Disertațiunile se țin în fiecare zi la orele 5 d. a.

Candidat de avocat

se caută pentru cancelaria avocatului
Dr. Vasile Avramescu,
în M.-Radna. 775 8—8

In piața Boczkó, locul Marek se poate vedea o expoziție norvegiană și expoziția balenei uriașe.

Balena (chitul) e cel mai mare animal în lume. Lungimea ei e 21 metri, înălțimea 360 cm. și greutatea 355 mii metriche. A fost prinsă în 1-a August 1900 între insulele Urs și Spitzberga. Când s'a prins, avea greutatea de 75,000 kilograme și e cea mai mare balenă, din câte s'au pescuit până acum.

În expoziția separată se pot vedea: 21 pești răpitori și preparați, și unelte pentru prinderea lor, precum sunt anghire sau unghițe de mare. Explicațiunile se dau în tot momentul.

Expoziția e deschisă în fiecare zi de la 9 oare dimineața până la 9 oare seara.

S'a deschis Sâmbătă (24 Maiu) și durează până în 1 Iunie.

Taxa de intrare: 40 fileri; pentru copii și soldați până la șargea de sergenți majori **20 fileri.**

Institute de învățământ și reuniuni se bucură de favoruri la taxă.

778 3-6

Cu stimă deosebită:

DIRECȚIUNEA.

Asigurați: viață, zestre, capital de întreprindere, rente, cazul morții, spese de înmormântare!

Agentura principală în Arad
A BĂNCEI GENERALE DE ASIGURARE MUTUALĂ SIBIENE

„TRANSSYLVANIA“

primește oferte pentru asigurări din comitatele: Arad, Bichiș, Bihor, Cenad, Caraș-Severin, Timiș și Torontal și le efectuează pe lângă cele mai favorabile condițiuni:

1. În ramul vieții: capitale cu termen fix, rente, zestre pentru fiște, capital de întreprindere pentru feciori, pe caz de moarte, spese de înmormântare. Aceste din urmă de la 50—500 cor. se plătesc la moment în ziua morții întemplate;
2. În ramul focului: clădiri de tot felul, mobile, mărfuri, produse de câmp ș. a.;
3. Contra furtului de bani, bijuterii, valori, haine, reevizite ș. a. prin spargere;
4. Contra grîndinei: grâu, secară, orz, cucuruz, ovăș, viă (vinea), plante industriale: cânepă, in, hîmei, nutrețuri, tabac ș. a.

Deslușiri se dau și prospecte se pot primi la agențiile noastre locale și cerceuale mai în fleșce-care comună și direct prin

Agentura principală „Transsylvania“ în Arad
Strada Széchenyi nr. 1. — Telefon nr. 399.

423 — 81

Asigurați contra furturilor prin spargere: bani și tot ce aveți de preț!

Asigurați contra focului: case, bucate, mobilă, vestimentație, mărfuri!

Asigurați contra grîndinei: grâu, cucuruz, secară, ovăș și toate plantele economice!

Spre binevoitoare luare aminte!

Avem onoare a aduce la cunoștința Onor. public român din Arad și provincă, că ne-am arangiat cu totul din nou

atelierul de croitorie

în Arad strada bisericii (Templom-uteza), pregătim tot felul de haine bărbătești și de copii. Croiul după ultima modă. Comandele se efectuează grabnic și cu cea mai mare promptitudine.

Pe seama mult Onorabililor preceți prăgătim reverență conform prescripțiilor.

Legătură directă cu primele fabrici de stoffe din străinătate.

Rugându-ne de sprijinul Onoratului public român.

Semnăm cu stimă:

Iosif Vuc și Francisc Dengelegi,
croitorie de haine bărbătești

în Arad, vis-à-vis de poșta. 752 6—10

Telefon: 440

Telefon: 440

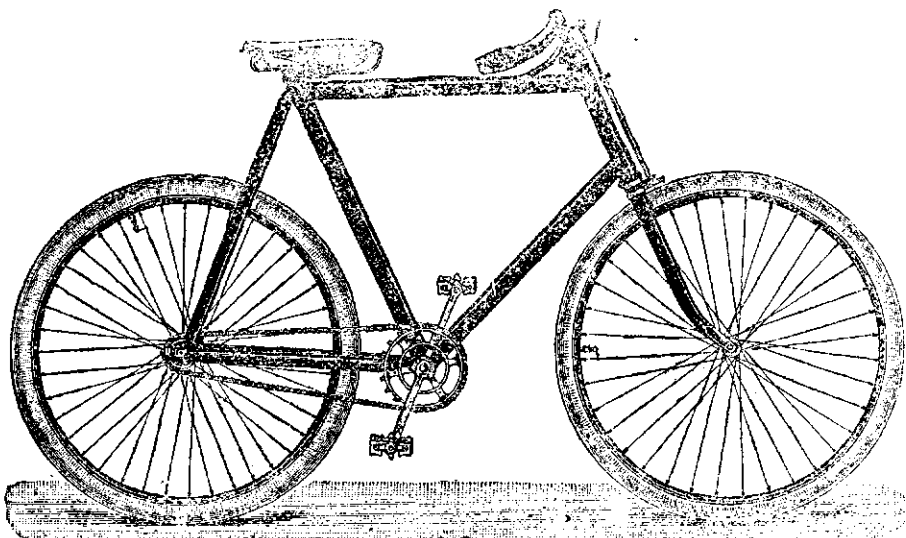
Koch Dániel

Arad, strada Deák Ferencz-uteza 42,
vis-à-vis de hotelul „Crucea albă“.

Mare deposit de biciclete de primul rang, de mașini de cusut și exclusiv deposit de cele mai vestite biciclete

„Puch“.

Primește în lucrare transformarea totală, emailarea în toate colorile, precum și nickelarea a ori-ce biciclete.

Părți constituitoare de biciclete și mașini de cusut, precum și tot felul de fabricate pentru mașini permanent se găsesc în magazinul meu.

Biciclete și mașini de cusut se vînd cu prețuri favorabile.

Aplicarea la locul lor a sonerelor electrice și a telefoanelor de casă se execută cu prețuri foarte avantajoase.

Mare magazin de mașini electrice.

Mare atelier pentru reparaturi.

Comandele din provincă se îndeplinesc cu toată punctualitatea.

733 — 11

Mulțumită publică pentru o alifie de 'nfrumsetare excelentă.

Declarație. Stimate Domnule farmacist! Efectul excelent al „Cremei de violele“, inventate de D-Ta, mă îndeamnă să Vă aduc pe această cale mulțumirile mele cele mai cordiale. Primiți pe această cale mulțumirile mele eterne, căci în câteva zile mi-a depărtat de pe față pișturile și petele de feață, cu o cale vă asigur, că o voi recomanda în cercul cunoștințelor mele întinse.

Viena, 1899. 5 Decembrie.

Cu deosebită stimă
MARSETZKY ADÉL.

CREMA DE VIORELE

de HAJÓS, e inofensivă, și face să dispară în scurtă vreme pișturile, petele de feață, alunițele, roșeața pielii și tot felul de necurătenii ale pielii.

Prețul 1 borcan 50 cr — Săpun de cremă de violele 35 cr. — Pudră de cremă de violele albă, roză și cremă 60 cr.

Lapte de violele de Hajós.

(Eau de Violette de Hajós.)

Această apă dă spălat, de fețe, gâtului, brațelor și mâinilor o frumusețe surprinzătoare, o culoare de crin și trandafiri. — 1 flacon 50 cr.

Să ne ferim de contrafacere!

La cumpărare, vă rog să primiți numai „Cremă de violele“ de Hajós.

Coloarea originală a părului
o recâștigăm prin folosirea

Regeneratorul de păr a lui Hajós.

În scurt timp i se redă părului cărunț culoarea originală, frumuseța din tinerețe, efectul ajuns rămâne permanent. Nu murdărește albiturile, nici pelea capului. — Prețul unei sticle: 60 cr.

Se poate căpăta la

755 6—20

FARMACIA ȘI LABORATORIUL DE CHEMIE

H AJÓS ÁR PÁD

Arad, Piața Andrassy nr. 22

peste drum de casa comitatului, pe urmă în farmacia dlui Vojtek Kálmán și în drogueria dlor Vojtek și Weisz.

❖ In Simánd: în farmacia dlui CSIKY LUKACS. ❖